

Sexuální zmatení

Dan Drápal, 7. srpna 2011

<http://dan.drapal.org/>

Má-li vyrůst zdravý a vyrovnaný mladý člověk, který si je jist svou identitou, ať už jako muž nebo jako žena, potřebuje být zahrnován láskou obou svých rodičů, a to nejméně osmnáct let.

Můžete se přít, můžete s tím nesouhlasit, ale to je asi tak všechno, co s tím můžete udělat.

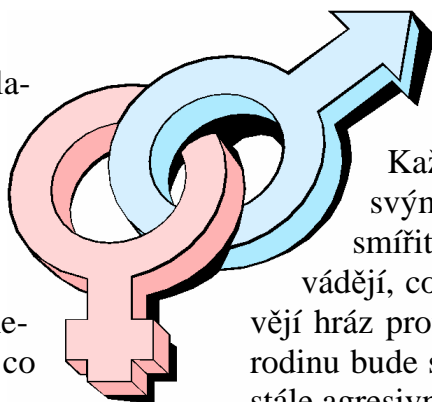
Není tím řečeno, že člověk, kterému se rodičovské lásky nedostalo, je nějak méněcenný. Každý člověk, který se narodil, má obrovskou hodnotu – hodnotu Božího Syna, neboť ten zemřel za naše vykoupení.

Málo je známo, že lidé, jejichž rodiče se rozvedli, mají život v průměru o pět let kratší než ti, jejichž rodiče žili v pevném a spořádaném manželství. Děti rozvedených rodičů mají – statisticky vzato – mnohem menší šanci, že zbudují zdravý manželský svazek. Je to snadno pochopitelné – chybí jim předloha, „know-how“. Mnozí lidé nikdy nepoznali, co znamená být otcem. Možná znají svého otce podle jména, ale nepoznali, co je to otcovské potvrzování v dobách dospívání.

Čím více bude rozpadlých rodin, tím více bude sexuálního zmatení a nejistoty ohledně vlastní identity. Mluví se o „čtyřprocentní menšině“, ale na nějaká čtyři procenta zapomeňte. Pokud nenastane nějaký zásah shůry a tato společnost bude ponechána svému pomalému rozpadu, stoupne tato „menšina“ patrně na nějakých čtyřicet procent.

Konzervativci vědí, že zde patrně není něco v pořádku, a mají pravdu. Pokud ale nenabídnou nic než protesty, nemohou tento trend zastavit. Jakmile lidé opustili Boha, opustili Otce. Pak pomalu přestávají rozumět, co je to otcovství. Jenže bez otce člověk jen těžko hledá vlastní identitu. A máte-li společnost, která žije bez otců již druhou generaci, co můžete čekat? Čekajte zmatení ohledně sexuální identity. Nepřijetí otcem vede k nepřijetí sebe sama, ba k radikálnímu odmítání sebe sama, které vrcholí ve snaze změnit své vlastní pohlaví.

Rozpadu společnosti těžko čelit nějakými legislativními počiny. V našem případě, tj. v případě českého národa, to už bez nějakého zásahu

shůry nepůjde. Můžeme ale vytvářet „ostrůvky pozitivní deviace“.

Každý rodič, který se s láskou věnuje svým dětem, manželé, kteří se dokáží smířit a kteří svým dětem prakticky předvádějí, co je život v odpuštění a v lásce, stavějí hráz proti rozkladu společnosti. Mít dobrou rodinu bude stále těžší. Člověk bez Boha je totiž stále agresivnější, „hrdější“, a chce své představy vnucovat jiným. Proto různí sexuální reformátoři chtějí ve školách zasáhnout co nejmladší děti. Ano, zachovat si byť jen předpoklady pro zdravou rodinu bude čím dál obtížnější. V tomto novém, hrdém světě, bude jednou uzavření křesťanského manželství, tj. celoživotního svazku, stvrzeného slibem věrnosti, politickým činem.

Myslím na jednu rodinu...dá-li se to uspořádání ještě tak nazvat. Původně otec, matka a tři děti. Pak si každý z rodičů vzal pod tutěž střechu svého nového partnera. Pro děti se objevila „teta“ a „strýc“. Mohl jsem zpovzdálí sledovat, co to dělá s jejich identitou. Nyní jeden z potomků koketuje se satanismem. Býval to velmi jemný hoch.

Mechanismy ztráty lidské identity jsou poměrně snadno popsitelné. Aby člověk takovému nešťastníkovi pomohl najít vlastní identitu v Bohu, a tedy i uzdravení identity sexuální, musí se mu stát přítelem. Nadávat mu – to nikam nevede a problém jen prohlubuje. K zakódovanému odmítnutí se přidá ještě odmítnutí dalším člověkem či skupinou lidí. Přitom vysvobození z homosexuality není zdaleka tak těžké, jak se mnozí domnívají.

Tam, kde se nám podaří vytvořit zdravé společenství s uzdravujícími se rodinami, budeme moci nabídnout uzdravení i ze sexuálního zmatení. Jinak nás čeká jen více takových věcí, jako je „Love Parade“, jejíž součástí bude jak bohoslužba, tak i rychloseznamka gayů. Jak jinak, že. Ani se tam raději nechodte dívat.

Morální apokalypsa pokračuje.

